

Elena Urbaitytė (1922–2006)

Elena Urbaitytė (1922–2006) gimė Lietuvos kariuomenės karininko, vėliau politiko, visuomenės veikėjo, advokato Igno Urbaičio, 1945–1952 m. kalinto ir žuvusio Sibiro lageriuose, šeimoje. Baigusi Šiaulių mergaičių gimnaziją, 1941–1943 m. studijavo, iki vokiečiams uždarant, Kauno taikomosios dailės institute. Artėjant Antrojo pasaulinio karo frontui, pasitraukė į Vakarų.

1946–1948 m. mokėsi Miuncheno dailės akademijos Piešimo studijoje, 1948–1949 m. – Freiburgo meno mokykloje studijavo tapybą, o persikėlusį į JAV – 1960 m. Kolumbijos universitete (Niujorkas) baigė skulptūros studijas. Urbaitytė – viena iš nedaugelio išėivių, nepabūgusių XX a. antros pusės meninių novacijų. Įsijungusi į Niujorko kultūrinį gyvenimą, į vėlyvojo modernizmo ir postmodernizmo sąjūdžius, nuo 1961 m. Niujorke, Čikagoje, Toronte surengė šešiolika personalinių parodų, dalyvavo daugybėje grupinių ir bendrų parodų, vykusių JAV muziejuose ir galerijose.

Nuo 1988 m. Lietuvoje rengtose parodose dailininkė pristatė novatorišką kūrybą, atspindinčią konstruktyvizmo, abstrakčiojo ekspresionizmo, minimalizmo srovių ir šviesos meno principus. Pirmoji tarp išėivių menininkų originaliomis skulptūromis praturtino Vilniaus erdves – prie Spaudos rūmų, Europos centro skulptūrų parke, Technikos bibliotekos kieme.

Šįkart rodoma dalis Elenos Urbaitytės kūrybinio palikimo, jos valia perduoto saugoti Lietuvos dailės muziejui.